

каже че Богъ-тъ на Библиѣ-тъ удобрява грѣхъ. Богъ извиняваше ли грѣха когото Давидъ стори? Броеше ли го той за едно малко нѣщо? Никакъ. Какво е тогава възраженіе-то на единобожника? То е че Давидъ ако и да стори тоя грѣхъ, пакъ Богъ го удобряваше.

А какъ е отговоръ-тъ? Той е че Богъ съ най голѣмо отвращеніе гледаше на грѣхъ-тъ му, и че Давидъ страдаше за грѣха си даже до край живота си. Колкото за това Богъ никакъ не одобряваше Давида. Той бѣше одобренъ само за онѣзи нѣща въ които правѣше право, обичаше милость и ходеше смиренно прѣдъ Бога.

И Давидъ не ся трудеше да извинява грѣхъ-тъ си. Той исповѣдваше Божіе-то правосѣдіе. Той осѣждаше себе си съ най голѣмо смиреніе и съ най дълбоко покаяніе. Чети петдесетъ и първый Псаломъ, когото той писа относително на това дѣло колко сърдечно бѣше негово-то покаяніе. Колко дълбоко усѣщаше своѣ-тъ мърсотѣѣ и колко ся гнусеше отъ себе си. “Помилуй мя, о Боже, “выка той,” наипаче мя омый отъ беззаконія-та ми, и очисти мя отъ грѣхъ-тъ ми. Защото беззаконія-та *си* азъ познавамъ, и грѣхъ-тъ ми е вынагы прѣдъ мене. Ето зачнахъ ся въ беззаконіе, и въ грѣхъ мя роди майка ми. Завърни лице-то си отъ грѣхове-тъ ми, и всичкы-тъ ми беззаконія изглади. Сърдце чисто сътвори въ мене, Боже, и духъ правъ възобнови внѣтрѣ въ мене. Не мя отхвърли отъ лице-то си: и святой-тъ си духъ не отнеми